

Εγὼ μὲν οὐδ' ἐκ' ἐαδ' ὅπως σιγήσωμαι,
 Ἥν μὴ φράσης, ὅπ' τὰδ' ἀκολαθοῦμαι
 ποτε,
 Ὡς δ' ἄποτ'· ἀλλὰ σὶ παρέξω πειρήματα.
 Οὐ γάρ με τυπήσεις, σέφανον ἔχοντά γε.
 Χρ. Μὰ Δι' ἀλλ' ἀφελὼν τὸν σέφανον ἔω λυ-
 αῖης τί με,
 Ἴνα μάλλον ἀλγῆς. Καρ. Ἀἴετος. ἐ γδ
 παύσωμαι
 Πεὶν αὖ φράσης μοι, πῆς ποτ' ἔστιν ἔποσι.
 Εὐνοῖς γδ ὦν σὶ πτωθάνομαι πάνυ σφό-
 δρα.
 Χρ. Ἀλλ' ἔσε κρύψω. ἦ δ' ἐμὴ γδ οἰκετῆρ
 Πισότατον ἠγοῦμαι σὲ καὶ κλεπίστατον.

A Quare non est, ut fileam nunc diutius:
 Nisi tu mihi dixeris hec, quid tandem fiet,
 Quod hunc sequimur. Alias molestus ero tibi.
 Neque enim me verberabis, quæ seruum gero.
 C.H. Non per Iouem. sed si molestus sis mihi
 In aliqua re, ego detracto seruo, te flagris
 Multabo, ut peius etiã habeas. C.A. Nugas
 agis.
 B Nam ego prius non cessabo, quam tu dixeris
 Hic quis fiet. Quia enim fidelis sum tibi,
 I teo tam sollicitus, quæ sunt in rem tuam,
 Inquiro. C.H. Agedum, iam non celabo te am-
 plius.
 Nam ex omnibus seruis te uti fidelissimum
 Mihi, sic et furacissimum credo omnium.

GERARDVS. Εγὼ. Carion haecenus muti-
 uit, nunc incaluit, deque Chremylo quisnam sit ces-
 cus extorquere serid contendit. ἐκ' ἐαδ' ὅπως. Hic
 ὅπως pro ως ponitur: ως autem idem est quod ὅτι,
 ut sit quasi ἐκ' ἐστίν ὅτι. Attica periphraſis pro ἐδα-
 μῶς, nullo modo, omnino non. Affine huic est
 quod Latini dicunt, nō est quod fleas, cū similibus.

C λῆρος πρὸς τὸν δεσπότην εἶπεν ἀντὶ τῆ
 νοήσεως. εἰς εἰς τὸ ἐ γδ παύσωμαι ὡς ἂν φράσης μοι,
 εἰς ἐπὶ λόγον ἀπέεπεν. τὸ ἢ λῆρος καθ' ἑαυτὸ, ἕτως εἶ-
 ποις. λῆρος καὶ φλύαρος εἶ, ταῦτα λέγων. τινὲς δὲ φασιν ἐ-
 χρηματισμῶς εἰρηδῆται, ἀντὶ τῆ λῆρος, ἠγοῦμαι μαντικῶς.

BISETI emendatio. Ὁ πῶς, σιγήσωμαι] τὸ ὅπως
 μεταληπτικῶς, ἀντὶ τῆ ὅτι. ἐστὶ μὲν γδ τὸ ὅπως ἀντὶ τῆ
 ὡς. τὸ ἢ ὡς ἀντὶ τῆ ὅτι, ἀντὶ τῆ ἐδαμῶς σιωπήσω, καὶ
 περιφρασι ἀττικῆν. Πράγματα) τὰς ὀχλήσεις φη-
 σὶν ἐκ μεταφρασῆς ἢ πολυμιτιμῶν ἀνθρώπων, ὡς ὀ-
 χλον δὲ τούτων ἔχοντων. τὸ ἢ ῥῆμα παρ' ἰσπανοῖαν.

D GERARDVS. Ἀἴρος. ἰ. β. σ. τ. ν. pugæ, verbū nō
 est conuiciatorium, πειρησολογίαν & inania verba
 monstrat: friuolæ sunt, inquit, ac nullius momenti
 istæ minæ, ego improbitate & peruicacia te vincā.
 ἔποσι pro ἕτως Atticū. γδ ὦν, propterea quod enim
 bono sum in te animo, diutius ineptire te non su-
 stineo, proinde rogo te hoc πάνυ σφόδρα etiã at-
 que etiam. Duæ voces idem significâtes ἐκ πειρησολο-
 γίας componuntur, ut ex geminatis verbis bene-
 uolentiæ & amoris ὑπερβολῆ domino, probetur.
 Aduerbia hæc duo per superlatiuium adue. bium
 reddas, vehementissimè, cupidissimè.

GERARDVS. Πρὶς cū ἢ ὅτι quod est διότι,
 quamobre tantè. ποτὲ vrget, magnū inque loquē-
 tis indicat affectū. Πράγματα, ἢ modestiã. Hoc signi-
 ficato Latini etiam negotium vsurpant: negotiū
 facessere, molestiam ingerere. Sumptum à nego-
 tiatoribus, qui multis & grauibus implicati nego-
 tiis & curis, perpetuò distrahuntur.

E Σχόλια. Πάνυ σφόδρα.] ὅτι σιωπῆτες ἀττικοῖς πα-
 ράλληλα τ. θένα τὰ ἰσπανομαῶντα, δηλῆται ἢ ἐν τε
 ἐξ ἀμφοτέρων. ἕτως ἔχει καὶ τὸ, τυχρόνισως, ἄλλως. ἕως
 ἀμφοτέρα καὶ τὸ πάνυ καὶ τὸ σφόδρα δηλῶν πλεῖ ὑπερβο-
 λῶ τῆς εὐνοίας. τὸ ἢ πτωθάνομαι, τὸ ἐρωτῶ καὶ τὸ ἀκούω.
 ὦν τὸ μὲν πρὸς ἡμιμὴ σιωτῆσε, τὸ ἢ ἀκούω πρὸς ἀ-
 παρέμφατον ἢ πρὸς ἀττικῆν.

Σχόλια. Οὐ γάρ με τυπήσεις] ἔθος τὸν εἰς θεὸς
 ἀπιόντα σφρανεῖσαι, καὶ ἀνεύθιων ἐστίν. πρὸς τὸ ἔθος
 οὐδ' ἀνακομιζόμενοι ἐκ τῆ μαντικῆς ἐσφρανεφόρου. ἄλ-
 λως, ἢ σφρανεφορία τοῖς εἰς θεὸν ἀπιῶσι δούλοισ τε καὶ
 ἐλευθέροις ἰστικῶς ἐδίδοτο, ἢ ἐν πλεονεκτήματος τε-
 κμήριον ἐλευθέροις δωρημένη. ἐδὲ μὲν δούλοισ ὀνειδί-
 ζεσθαι τὸ τῆς τύχης ὑποδέεσθαι. ἔπαξε, ἢ ἅμα χαριέντως καὶ
 δυσωπικῶς ὁ Καρίων. ἕως σέφανον ἔχων παρρησιάζεσθαι
 ἕ τῆτό φησι. τὸ ἢ τυπήσεις, ἀττικόν ἔστιν ἀπὸ τῆ τυπῆω
 ἀρχῆς ἐσθ' ἐμάτος.

F GERARDVS. Αλλὰ. hoc aduerbio utimur, quãdo
 nos victos, aut certè nos aliquid de nostro iure vel
 le remittere significam⁹, ita ferè sonat, Agè vicisti.
 Σχόλ. Κλεπίστατον.] τὸ ἄχρημα παρ' ἰσπανοῖαν. ἀντὶ τῆ
 εἰπεῖν εὐνέστατον, παρῆσι καμικῶς ἅμα καὶ χαριέντως ἰσομι-
 νος δὲ τὸ δ' κομφοδίας μηδ' ἀσικόν. ἅμα ἢ καὶ τὸ οἰκίετῆ
 ποιεῖ δὲ ποδοχῆς τε τυχάνοντα, καὶ χλεῦς ἐκ τῆ δεσπότη.
 ἔω γδ ἐλπίς, συμφώνως τῶ πρώτῳ λεγθῆσεσθαι τὰ δευτέ-
 ρου, ἢ ἀντὶ τῆ κερδάλειον καὶ σιωπῆσθαι. Ομηρος, Κλεπίε νόσ.
 ἀντὶ τῆ πειρησολογίης. εἰώθαμεν ἢ καὶ ἐν τῇ κοινῇ σιωπῆσει
 κλεπίλω τ' φρόνιμον λέγειν. ἢ μυστηριακώτατον. τὰ γδ
 μυστήρια κρυφίως γίνοντ'. ἄλλως, δέον ἕτως εἰπεῖν πι-
 σότατον ἢ ἔμασε καὶ εὐνέστατοι, ὃ ἢ παρ' ἰσπανοῖαν κλε-
 πῆστατον εἶπεν. ἀεὶ γδ οἱ δούλοι λάθρα τὸ ἢ δ' εἰσο-
 τῆ ὑφαρμῶνται.

GERARDVS. Τυπήσεις. Attici de baryto-
 nis verbis contracta formant, τύπῳ τυπῆω. Ergo
 τυπήσεις pro τύψεις. σέφανον. Mos fuit priscus, ut
 qui Apollinem consulerent coronati incederent.
 Illa autem σφρανεφορία tantam seruis concedebat
 impunitatem, ut à cæde & verberibus eorum, at-
 que adeò ab atrocibus conuiciis dominos abstinere
 oporteret. Hinc illa Carionis παρρησία, ἢ γάρ με
 τυπήσεις. γε, saltem: restringit hoc verbulo,
 quod alioqui seruo impunè dicendum non
 erat. Μὰ Δία. supple, τύψω σέφανον ἔχοντα.
 Quod autem subdit, ἀλλ' ἀφελὼν &c. πειρησολο-
 γίαν apponitur. ἀλλὰ ἢ. τύψω. τι. ἢ. καὶ, in ali-
 quo vel dicto, vel facto. μάλλον. Seruus vim do-
 mini semper animo fert iniquo: at multo iniquio-
 re ferre solet, si tum coërcetur, cūm quodam iure
 propositam sibi putat impunitatem.

G GERARDVS. Κλεπίστατον. Hoc admodū fa-
 cetè dictū. Cariō cūm dixisset se intimū esse Chre-
 myli amicū, sperauit ut post πισόστατον Chremy-
 lus diceret, καὶ εὐνέστατον, beneuolētissimū: sed παρ'
 ἰσπανοῖαν subiunxit καὶ κλεπίστατον, summū furē vel
 maximū impostorem. κλεπίω enim quãdoque est
 πειρησολογίεσθαι, illudo, decipio. Porro quãquã κλε-
 πῆς νόβη quã idē est quod φρόνιμος, id est, prudēs
 & tacitus, quic⁹; nō quibuslibet sua cōsilia prodit,
 hoc

Σχόλια. Ἀἴρος, ἐ γδ παύσωμαι.] ἐ μὲν ἔμφανως τὸ